

ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

Κάμπε ανοιχτὲ κ' Ἴόνιο βαθιὰ μὲ τὰ νησιά σου,
Λίμνες γαλανθώρητες, βουνὰ γελαστὰ καὶ λόφοι,
χαριτωμένα ἀραδιαστὰ παιδιὰ τῆς Ὀλυμπίας.

Πνέει γαλήνη ἐαρινὴ καὶ λάμπει ὁ ἥλιος πλούσιος·
κᾶπου κοκκόρια ἀργολαλοῦν, κᾶπου πουλιὰ λαλοῦνε
χαίρει τὸ λούλουδο στὸ φῶς καὶ λάμπ' ἢ πεταλούδα.

᾽ὦ νιότη μου ξεφάντωσε μὲς τὴ χαρὰ τῶν πάντων
ἂν ἠμπορῆς!—ποτέ τὸ φῶς κ' ἢ ἀνοιξί ποτέ της
ἔτσι δὲν ξεφαντώσανε μὲς τὴ μεστὴ γαλήνη!
Τὸ δειλινὸ λιγοθυμᾷ σὲ μιὰ ἡδονὴ ἐνῶ πάνω
ἀπὸ τὰ Ὀλύμπια βουνὰ τὸ ἡμερινὸ φεγγάρι
ὑψώνεται! Τί θρίαμβος σιγαλινὸς καὶ μέγας!

ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΒΡΑΔΥΑ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΘΡΕΙΤΗ

Καὶ λουλουδένια βράδνα μου
τὴν θεϊκὴν ἀντιφεγγιὰ
καλέστε μου. Πεθύμησα τὰ αἱμάτινα φιλιὰ.

᾽Ολόμαβρα τὰ χέρια τῶν κυπαρισσιῶνε
δὲν θλίβουνέ μου τὴν ψυχὴ μου πιά
καὶ τὰ πισσένια δένδρα τῶν καῦμῶνε
θεὸ φεγγοβολοῦνε μου βαθειὰ.

Φῶς καὶ Ζωὴ κι' ἀντιφεγγιὰ
φέρει μου κάθε σούρουπο
καὶ κάθε Ὀλύμπια βραδνά.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ